

Planificarea succesului

DE CITIT

*Eclesiastul 12:1;
Geneza 2:15;
Geneza 39:2-5;
1 Timotei 5:8;
Coloseni 3:23,24;
Proverbele 3:5-8.*

DE MEMORAT

*«²³ Orice faceți să faceți din toată inima, ca
pentru Domnul, nu ca pentru oameni,
²⁴ ca unii care știți că veți primi de la Dom-
nul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului
Hristos.» (Coloseni 3:23,24)*

Sabat după-amiază

Majoritatea oamenilor vor o viață fericită și de succes. Desigur, într-o lume căzută, unde tragediile și calamitățile pot lovi în orice moment, acest obiectiv s-ar putea să nu fie întotdeauna ușor de atins.

Apoi mai există problema modului în care definim succesul. Avem cazul lui Iosif în Egipt. Dacă a existat vreodată o viață de succes, atunci a lui a fost cu siguranță una de succes, nu-i așa? Genul de poveste „de la închisoare la palat”. Dar cu Ioan Botezătorul cum rămâne? El a mers din închisoare în mormânt. A fost viața lui una de succes? Din nou, depinde de cum definim succesul.

În această săptămână vom aborda ideea de succes în contextul principiilor de bază legate de bani și de administrare. Indiferent cine suntem și unde locuim, banii vor fi parte din viața noastră, fie că ne place, fie că nu. Prin urmare, ce pași practici putem implementa care, deși nu garantează succesul, ne pot ajuta să evităm capcanele cele mai întâlnite în calea succesului financiar?

Duminică, 19 februarie

În primul și în primul rând

1

Citește Eclesiastul 12:1. Care este mesajul acestui text pentru noi?

Eclesiastul 12:1 *Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii când vei zice: „Nu găsesc nicio plăcere în ei”;*

Pe măsură ce se maturizează și devin adulți, tinerii se vor gândi la împlinirea nevoilor de bază: hrană, îmbrăcăminte și adăpost. Isus Însuși ne-a spus cum să ne prioritizăm nevoile: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33). Desigur, cei care sunt în vârstă și care nu L-au ales pe Isus atunci când erau tineri încă au timp să ia decizii corecte de gestionare a bunurilor.

După cum am văzut în Geneza 28:20-22, Iacov a făcut câteva alegeri importante în viață, atât spirituale, cât și financiare. În viziune, Dumnezeu i S-a prezentat lui Iacov ca „Dumnezeul tatălui tău Avraam și Dumnezeul lui Isaac” (Geneza 28:13). Apoi, ca parte a angajamentului Său față de Dumnezeu, Iacov a spus: „Domnul va fi Dumnezeul meu” (Geneza 28:21).

2 Citește Geneza 29:9-20. De ce este atât de important momentul când s-a petrecut acest eveniment în viața lui Iacov?

Geneza 29:9-20 ⁹ *Pe când le vorbea el încă, veni Rahela cu oile tatălui său; căci ea le păzea.*

¹⁰ *Când a văzut Iacov pe Rahela, fata lui Laban, fratele mamei sale, și turma lui Laban, fratele mamei sale, s-a apropiat, a prăvălit piatra de pe gura fântânii și a adăpat turma lui Laban, fratele mamei sale.*

¹¹ *Apoi Iacov a sărutat pe Rahela și a început să plângă tare.*

¹² *Iacov a spus Rahelei că este rudă cu tatăl ei, că este fiul Rebecăi. Și ea a dat fuga de a spus tatălui său.*

¹³ *Cum a auzit Laban de Iacov, fiul surorii sale, i-a alergat înainte, l-a îmbrățișat, l-a sărutat și l-a adus în casă. Iacov a istorisit lui Laban toate cele întâmplate.*

¹⁴ *Și Laban i-a zis: „Cu adevărat, tu ești os din oasele mele și carne din carnea mea!” Iacov a stat la Laban o lună.*

¹⁵ *Apoi Laban a zis lui Iacov: „Fiindcă ești rudă cu mine, să-mi slujești oare degeaba? Spunemi ce simbrie vrei?”*

¹⁶ *Laban însă avea două fete: cea mai mare se numea Lea, și cea mai mică Rahela.*

¹⁷ *Lea avea ochii slabi; dar Rahela era frumoasă la statură și mândră la față.*

¹⁸ *Iacov iubea pe Rahela și a zis: „Îți voi sluji șapte ani pentru Rahela, fata ta cea mai mică.”*

¹⁹ *Și Laban a răspuns: „Mai bine să ți-o dau ție decât s-o dau altuia. Rămâi la mine!”*

²⁰ *Astfel Iacov a slujit șapte ani pentru Rahela; și anii aceștia i s-au părut ca vreo câteva zile, pentru că o iubea.*

După ce Iacov și-a luat un angajament spiritual și unul financiar față de El, Dumnezeu l-a îndrumat spre Rahela la fântână (vezi Geneza 29:920). Este bine să iei o decizie în ce privește viața spirituală înainte de a te angaja în căsătorie. Viitorul tău partener de viață ar trebui să știe „la ce se înhamă”. Este această persoană un creștin devotat? În ce fel de activitate profesională se va implica? Va fi profesor, cadru medical, avocat, muncitor sau altceva? Care este viața la care mă voi angaja? Alte întrebări care necesită răspuns înainte de angajarea într-o căsnicie sunt: Ce nivel de studii a absolvit? Ce datorii bănești vor apărea pe perioada căsătoriei? Sunt dispus să accept această situație ca parte a responsabilității mele?

Citește 2 Corinteni 6:14,15. De ce acest principiu este atât de important atunci când ne căutăm partenerul de viață? Chiar dacă nu garantează o căsătorie reușită, cum contribuie la îmbunătățirea șanselor de a avea o căsnicie fericită?

2 Corinteni 6:14,15 ¹⁴ *Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul?*

¹⁵ *Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?*

Luni, 20 februarie

Binecuvântarea muncii (idealul)

Dacă nu ești extrem de bogat sau nu beneficiezi de un fond fiduciar pe care mami și/sau tati ți l-au pregătit astfel încât să nu fie nevoie să lucrezi nicio zi în viața ta (dacă citești multe dintre poveștile de viață a acestor copii, vei vedea că banii care trebuiau să fie o binecuvântare duc deseori la tragedie în viața lor de adulți), mai devreme sau mai târziu va trebui să lucrezi pentru a-ți câștiga traiul. Ideal, bineînțeles, este să găsești ceva de care ești pasionat și care îți poate aduce un venit bun, să urmezi cursuri în acea direcție, să te angajezi în domeniu și să lucrezi acolo până ieși la pensie. Acesta este idealul. Bineînțeles, lucrurile nu stau întotdeauna așa.

3

Citește Geneza 2:15; vezi și Eclesiastul 9:10 și 2 Tesaloniceni 3:8-10. Ce înseamnă faptul că și înainte de căderea în păcat Adam (și cu siguranță și Eva) a primit de lucru? Cum explică aceasta realitatea că aceia care nu au lucrat niciodată în viață au ajuns să-și considere situația un blestem?

Geneza 2:15 *Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească.*

Eclesiastul 9:10 *Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta! Căci, în Locuința morților în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune!*

2 Tesaloniceni 3:8-10 ⁸ *N-am mâncat de pomană pâinea nimănui; ci, lucrând și ostenindune, am muncit zi și noapte, ca să nu fim povară nimănui dintre voi.*

⁹ *Nu că n-am fi avut dreptul acesta, dar am vrut să vă dăm în noi înșine o pildă vrednică de urmat.*

¹⁰ *Căci, când eram la voi, vă spuneam lămurit: „Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce.”*

Munca nu era o pedeapsă, evident. Era pentru binele lor. Adică, inclusiv în Paradis, chiar și într-o lume unde păcatul, moartea și suferința nu existau, Dumnezeu știa că ființele umane aveau nevoie să lucreze.

„Lui Adam i-a fost dată activitatea de a avea grijă de grădină. Creatorul știa că Adam nu putea fi fericit fără o ocupație. Frumusețea grădinii îl încânta, însă acest lucru nu era suficient. Avea nevoie de muncă pentru a-și pune la lucru părțile minunate întocmite ale corpului său. Dacă fericirea ar fi constat în a nu face nimic, omul, în starea sa de sfântă inocență, ar fi fost lăsat fără ocupație. Dar Acela care l-a creat pe om știa ce era necesar pentru fericirea lui și, imediat ce l-a creat, i-a dat lucrul desemnat pentru el. Promisiunea slavei viitoare și sentința că omul trebuie să trudească pentru pâinea cea de toate zilele au venit de la aceeași autoritate supremă” (Ellen G. White, *Our High Calling*, p. 223).

Doar că, imediat după cădere, când (la fel ca orice altceva) munca a fost afectată de păcat, Dumnezeu i-a spus lui Adam: „Blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale” (Geneza 3:17). În versiunea NKJV a Bibliei în limba engleză, formularea „din pricina ta” este tradusă „pentru binele tău”, adică pentru binele lui Adam, în ideea că munca avea să fie ceva de care el avea nevoie, mai ales ca ființă căzută.

Ce aspect al muncii ar trebui să o facă, la modul ideal, o binecuvântare?

Marți, 21 februarie

Anii productivi

După cum am văzut, Dumnezeu a intenționat ca toții oamenii să lucreze, având diverse ocupații. Această parte din viața noastră (anii productivi) durează de obicei în jur de 40 de ani. Pentru mulți, aceasta este perioada când își cresc și își educă copiii și când își cumpără locuință sau alte bunuri importante. Poate fi o perioadă intensă din punct de vedere financiar.

Este o perioadă sensibilă, pentru că familia învață să conlucreze și membrii ei creează legături care durează o viață. Stresul financiar poate distruge căsnicia în această etapă și adesea o dezechilibrează. Familiile în care ambii parteneri au un angajament creștin și sunt dispuși să urmeze principiile biblice sunt mai stabile.

4

Citește 1 Timotei 5:8; Proverbele 14:23 și Coloseni 3:23,24. Ce idei importante extragem despre finanțele familiei?

1 Timotei 5:8 *Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios.*

Proverbele 14:23 *Oriunde se muncește este și câștig, dar oriunde nu-mai se vorbește, este lipsă.*

Coloseni 3:23,24 ²³ *Orice faceți să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni,*

²⁴ *ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos.*

În multe cazuri, soțul este principalul aducător de venituri, deși deseori ambii soți lucrează. Bineînțeles, pot apărea circumstanțe neprevăzute – boală, recesiuni economice sau altceva – care pot pune acest ideal în dificultate. În astfel de situații, oamenii trebuie să se adapteze.

Copiii sunt numiți „o moștenire de la Domnul” (Psalmii 127:3), însă aduc cu ei o responsabilitate enormă. Scopul părinților creștini este acela de a-și instrui copiii pentru a deveni adulți independenți în această viață și de a-i pregăti pentru viața care va veni. Recomandări pentru părinți:

1. Faceți din casa voastră un mediu creștin! Aceasta include închinare în familie într-un mod interesant și regulat, participare regulată la Școala de Sabat și la biserică și credincioșie în ducerea zecimilor și a darurilor. Acestea sunt obiceiuri bune ce se formează în primii ani de viață.

2. Insuflați-le dorința de a munci și aprecierea pentru muncă! Copiii vor descoperi că hărnicia și integritatea în muncă sunt întotdeauna observate, apreciate și răsplătite. Vor învăța că banii ne parvin ca rezultat al timpului dedicat altora prin îndeplinirea a diverse sarcini.

3. Ajutați-i să dobândească o bună educație școlară! Școala în zilele noastre este scumpă, mai ales educația privată în școlile creștine. Dar pentru părinții care fac planuri pentru copiii lor nu numai pentru viața aceasta, ci și pentru cea viitoare merită costul.

Orice ar face părinții, nimeni nu le poate garanta direcția în care se vor îndrepta copiii lor. De ce este important ca părinții să nu se învinovățească pentru alegerile greșite pe care le-ar putea face copiii lor după ce cresc?

O altă fază a succesului în viață, ultima fază, poate fi cea mai plăcută – dacă deciziile luate în anii anteriori au fost înțelepte și nu au fost distruse de evenimente neașteptate. Într-o situație ideală, părinții și-au crescut copiii, care au devenit adulți independenți, locuința este achitată, nevoile de transport sunt asigurate, nu există datorii restante și există venituri suficiente pentru a acoperi nevoile familiei în vârstă.

Dumnezeu Își cheamă copiii la un standard mai înalt de viață și activitate. Acest standard este Legea lui Dumnezeu scrisă în inima noastră (vezi Ieremia 31:33) și reflectată în caracterul nostru. Pe măsură ce societatea se erodează și învățătura creștină este diluată și minimalizată, va deveni și mai important pentru individul creștin să trăiască și să lucreze la un nivel ireproșabil. Biblia spune: „Un nume bun este mai de dorit decât o bogăție mare și a fi iubit prețuiește mai mult decât argintul și aurul” (Proverbele 22:1).

Biblia consemnează experiențele unor angajatori care au recunoscut că au fost binecuvântați pentru că au avut un angajat evlavios. Când Iacov a vrut să plece de la socrul său, Laban l-a implorat să nu plece: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, mai zăbovește; văd bine că Domnul m-a binecuvântat din pricina ta” (Geneza 30:27). Și când a fost Iosif vândut sclav în Egipt, stăpânul lui, Potifar, a făcut o observație asemănătoare despre munca lui Iosif și l-a răsplătit în consecință.

5

Citește Geneza 39:2-5. Chiar dacă aceste texte nu spun explicit, ce crezi că a făcut Iosif de a devenit atât de plăcut stăpânului său?

Geneza 39:2-5 ² Domnul a fost cu Iosif, așa că toate îi mergeau bine; el locuia în casa stăpânului său, egipteanul.

³ Stăpânul lui a văzut că Domnul era cu el și că Domnul făcea să-i meargă bine ori de ce se apuca.

⁴ Iosif a căpătat mare trecere înaintea stăpânului său, care l-a luat în slujba lui, l-a pus mai mare peste casa lui și i-a încredințat tot ce avea.

⁵ De îndată ce Potifar l-a pus mai mare peste casa lui și peste tot ce avea, Domnul a binecuvântat casa egipteanului, din pricina lui Iosif; și binecuvântarea Domnului a fost peste tot ce avea el, fie acasă, fie la câmp.

„Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu” (1 Corinteni 10:31). Așadar, în activitatea noastră de la serviciu, în administrarea banilor și în orice am face, ar trebui să facem totul spre slava lui Dumnezeu. El este cel care ne oferă cunoștințele și puterea de a reuși în viață. „Ale Tale sunt, Doamne, mărirea, puterea și măreția, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău! A Ta, Doamne, este domnia, căci Tu Te înalți ca un stăpân mai presus de

orice! De la Tine vin bogăția și slava, Tu stăpânești peste tot, în mâna Ta sunt tăria și puterea și mâna Ta poate să mărească și să întărească toate lucrurile” (1 Cronici 29:11,12).

Analizează împreună cu familia ta principiile pe care le urmați, nu doar în muncă, ci și în viață în general. Ce schimbări ați putea face?

Joi, 23 februarie

Căutarea sfatului de la Dumnezeu

Există nenumărați experți de administrare financiară, dar Dumnezeu ne avertizează să nu cerem sfatul de la ei pentru administrarea valorilor pe care El ni le-a încredințat. În Psalmii 1:1-3, ni se spune că este binecuvântat și va avea succes omul care își găsește plăcerea în Legea Domnului („Legea” aici poate fi înțeleasă mai larg, în sensul de Cuvântul Domnului).

6 Citește Proverbele 3:5-8. Cum aplicăm aceste principii la operațiunile noastre financiare de bază?

Proverbele 3:5-8 ⁵ *Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta!*

⁶ *Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.*

⁷ *Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul și abate-te de la rău!*

⁸ *Aceasta va aduce sănătate trupului tău și răcorire oaselor tale.*

O trecere în revistă a sfaturilor biblice cu privire la administrarea banilor ne oferă câteva idei valoroase de pus în practică. Iată câteva:

1. Organizează-te! Fă-ți un plan de cheltuieli! (Prov. 27:23,24) Multe familii nu fac decât să supraviețuiască de la un salariu la altul. Fără un plan pentru venituri, cheltuieli și economii, viața este stresantă.

2. Cheltuiește mai puțin decât câștigi! Hotărăște-te să trăiești după posibilitățile pe care le ai! (Proverbele 15:16) Multe familii din țările occidentale cheltuiesc mai mult decât câștigă. Lucrul acesta este posibil numai pentru că au la dispoziție credite și se îndatorează. Multe probleme apasă asupra celor care au datorii.

3. Pune deoparte o sumă din fiecare salariu! (Proverbele 6:6-8) Economisim pentru a cumpăra ceva important în viitor și pentru cheltuieli neprevăzute, precum accidente, boli. Unele economii pot fi folosite pentru vremea bătrâneții, când nu vom mai fi angajați.

4. Evită datoriile așa cum te ferești de COVID-19! (Proverbele 22:7) Dobânda este o cheltuială fără de care poți trăi. O persoană sau o familie care trăiește cu datorii – adică din bani împrumutați – trăiește astăzi din banii

pe care se așteaptă să îi câștige în viitor. Dacă apar schimbări în viață atunci pot apărea niște greutăți financiare serioase.

5. Lucrează conștiincios! „Leneșul dorește mult, și totuși n-are nimic, dar cei harnici se saturează” (Proverbele 13:4).

6. Fii credincios financiar față de Dumnezeu! (Deut. 28:1-14) Nicio familie nu-și poate permite să trăiască fără binecuvântarea Lui.

7. Nu uita că pământul acesta nu este adevărata noastră casă! Gestionarea valorilor noastre spune multe despre prioritățile noastre (vezi Matei 25:14-21).

Vineri, 24 februarie

Un gând de încheiere

„Niciun proiect de afaceri sau plan de viață nu poate fi solid sau complet, dacă ia în considerare numai anii scurți ai vieții de acum și nu are soluții pentru viitorul nesfârșit. [...] Niciun om nu-și poate strânge o comoară în cer fără a-și descoperi viața de pe pământ îmbogățită și înnobilită în felul acesta” (Ellen G. White, Educație, p. 145).

„Ceea ce stă la temelia integrității în afaceri și a adevăratului succes este recunoașterea faptului că Dumnezeu este proprietarul. Creator al tuturor lucrurilor, El este patronul inițial. Noi suntem administratorii Săi. Tot ceea ce avem reprezintă un bun pe care ni l-a încredințat pentru a fi folosit conform îndrumărilor Lui” (Ibidem, p. 137).

Din cauza presiunii de a avea grijă de familiile noastre, de multe ori credem că serviciul nostru este doar un mijloc de a asigura un venit. Dar, în calitate de creștini, trebuie să ne facem partea în îndeplinirea mării misiuni pe care Isus le-a dat-o tuturor ucenicilor Săi. După citarea acestei misiuni, așa cum se găsește în Marcu 16:15, Ellen G. White a scris: „Nu toți sunt chemați să fie pastori sau misionari, în sensul obișnuit al termenului; însă toți pot fi colaboratori cu El la transmiterea «veștii bune» semenilor lor. Porunca le este dată tuturor, mici sau mari, învățați sau neștiutori, tineri sau vârstnici” (Ibidem, p. 264).

Biblia: 2 Cronici 28 – 34

1. Care împărat și-a trecut fiii prin foc?
2. Cu ce ocazie s-a ținut sfat ca prăznuirea unei sărbători să fie amânată?
3. Cine a fost de părere să astupe izvoarele de apă, ca tactică de război?
4. Unde au fost trimise toate blestemele scrise în cartea Legii?

Ellen G. White: cartea [Rugăciunea](#), capitolul 15 (de la „Rugăciunea Îl înviora pe Isus” la final)

5. Unde îngenunchea Isus seară de seară, în afara orașului?

Studiul audio